

En reisebeskrivelse fra kurset i Danmark

"PRAKTISK JAGT - KURSUS FOR BEGYNNERE"

Mitt motto i livet er og har alltid vært: "Man angrer mere på det man IKKE har gjort - enn på det man har gjort"

Vel, ikke alt jeg har kastet meg ut i har vært like ok, men angre, nei det gjør jeg ikke. Derimot er det endel ting jeg angrer på at jeg ikke har "kastet meg ut i".

En dag poppet det opp en mail fra Kjersti Nergaard, NJFF sentralt, om det var noen som hadde lyst til å være med på opplæringsjakt i Danmark. Ja hvorfor ikke ! Jeg meldte min interesse og fikk være med. Det samme positive svaret fikk Turid Johnsbråten fra Råholt. Så vi to skulle reise sammen fra Norge.

Jeg var heldig som fikk henne til reisekamerat. Allerede ved første telefonsamtale med henne hørte jeg vilken blid og positiv dame jeg skulle reise med. Det viste seg siden at det stemte.

Hennes motto var hele tiden : " Dette skal vi greie Siri" eller "Dette går nok bra Siri" !!

En utstrakt korrespondanse med Danmark begynte. Ting ble etter avklart, program for kurset, hvor vi skulle bo og utstyr vi skulle ha med osv. Det var to viktige ting som vi måtte ta stilling til, og en viktig ting som måtte ordnes før vi reiste.

Skulle vi ta med vår egen hagle eller skulle vi låne ? Turid ville ta sin egen med og måtte ordne med Europeisk Våpenpass. Jeg valgte å låne. En hagle var ødelagt etter et fall, en var ikke skikkelig tilpasset. Dette burde jeg forlengst fått ordnet, men et par år har det ikke vært jaktet noe og heller ikke vært trent på banen, av ulike årsaker. Blant annet har det blitt mere fising på meg i det siste. Som kvinnekontakt måtte jeg ta meg av den delen også, og jeg ble bitt av fiskebasillen. Jeg kunne like godt låne, men dette var jo opplæringsjakt så jeg ville vel ikke dumme meg helt ut regnet jeg med.

Så måtte vi ha det danske JAKTTEGNET. Det er det samme som vi får når vi betaler jegeravgiften i Norge. Vi måtte sende kopi av vårt bevis for at vi hadde betalt jegeravgiften vår i Norge. Så måtte vi betale til Danmark, og få beviset tilsendt før vi dro. Det var knapp tid med å få ordnet dette, men Jakttegnkontoret i Kjøbenhavn var grei og ordnet det hele fort så så alt var i orden til vi dro. I dag med internettsider og betaling med VISA, og mulighet for å printer ut kvittering, kom vi vel i havn med det også.

Det vi òg måtte ta stilling til var - skulle vi våge å kjøre i Danmark, men vi kom nok ingen vei utenom. Vi måtte leie en bil og prøve så godt vi kunne å finne frem til Roskilde og til Birgit som vi skulle overnatte hos den første natten. Kjøringen tok Turid Johnsbråten seg av, og den "biffen" greide hun med glans. I hølende regnvær, med vindusviskere på fullt - på motorvei, med høy hastighetsgrense, greide Turid kjøringen så flott som bare det. Jeg skulle være kartleser og det gikk noenlunde bra. En gang feil, vi kjørte litt for langt, men med hjelp av en blid danske, kom vi oss på rett vei igjen.

I Roskilde ble vi møtt av Birgit. Hun bodde litt utenfor byen på et idyllisk sted. Vi to fra Norge, og to fra Sverige skulle bo i et lite gjestehus i hagen. Vi ble SÅ godt mottak av Birgit og mannen at oppholdet hos dem, blir sammen med alt vi opplevde på kurset, et spesielt koselig minne å tenke tilbake på. Det samme vil jeg si om møte med Lene. En fantastisk hyggelig dame som sammen med Birgit fikk oss til å føle oss velkommen til Danmark.

Lørdag morgen kjørte vi mot LEDREBORG, hvor kurset skulle holdes. Tenk, da var regnet forsvunnet, solen skinte, og det ble et nydelig høstsvær.

Vi startet med teori, viltbestander, biotoper, jaktformer, hunder og våpensikkerhet. Peter demonstrerte hvordan hans to hunder, en Spaniel og en Retriever, var trent til å hente byttet, apportering. I Danmark får man ikke gå på jakt uten hund, heller ikke på småviltjakt som fasan, ender og hare. Mon tro om man noen gang får til dette i Norge ? Det er jo mere humant men en hund som bl.a. kan hente skadeskutt vilt slik at det hurtig kan avlives.

Så kom den praktiske delen av kurset, skytetrening. Vi ble kjørt ut i terrenget og der ble vi delt i fire grupper, med fire damer i hver gruppe. Hver gruppe hadde en dyktig instruktør. Det var kjørt ut 8 stykker automatiske kastemaskiner i terrenget. Det vil si at hver gruppe hadde to kastemaskiner som kastet "duene" ut i alle mulige retninger og med forskjellig hastighet.

Jeg har aldri sett så god måte å trene hagle-skytning på som dette. Dette var noe annet en å stå på en bane. Dette var mye likt praktisk jakt, og veldig bra trening.

Det som vi nå hadde lært skulle praktiseres i jakt. Trekkjakt på ender. Det var begynt å mørkne da vi ble postert rundt en dam. Hundeførere med hunder var tilkalt og var parat til hente endene som ble skutt. Vi skulle sitte helt i ro, mørkkledd og stille, og skyte ender som kom flygende mot dammen. Der var så spennende !!

Vi var kommet litt for sent ut i trekket, men det ble skutt to ender.

Etter jakten fikk vi en 1/2 time til å installere oss i noen campinghytter og bytte til noe annet enn jaktklær. Godsforvalteren sin frue hadde laget en nydelig middag til oss. Vi fikk beskjed om at kvelden ble tidlig avsluttet, kl. 22.00, for da burde vi komme oss fortrest mulig til sengs. Klokken 07.30 neste morgen ble vi hentet. Da skulle hyttene være ryddet og alt være pakket i bilene.

Dagen ble begynt med morgenmat i kurslokalet. Utenfor lokalet var det "PAROLE", og det var meget høytidlig og alle måtte ta av luene og stå barhodet og høre på. Helt ulikt det jeg er vant til i Norge. Her er "morgenandakten" mere uhøytidlig.

Vi ble nøye instruert i våpensikkerhet. Veldig bra ! Jeg var litt betenkt når så mange med ladd våpen skulle ut på jakt samtidig. Det gikk bra.

Vi ble kjørt til et enormt stort engstykke, og her skulle vi være med på TRAMPEJAKT. Harer og fasaner skulle støkkes ut, og vi skulle skyte etter viltet som ble støkt ut. Vi ble postert rundt hele jordet med 30 meters avstand, og så skulle bevege oss sakte fremover.

Peter blåste i jakthornet når vi skulle lade våpenet, når vi skulle begynne og bevege oss, og når jakten var over. Smart ! Dette er noe jeg skal ta med når jeg arrangerer støkkjakt i Norge. Vi går aldri mer en fire på linje, men det er lang avstand fra nr. 1 til nr. 4.

Vi ble så fraktet til tre andre områder hvor det skulle være KLAPPJAKT. Vi ble igjen postert rundt omkring, mens noen gikk inn i busk og kratt med stokker for å jage ut viltet, og noen klappet i hendene. Hundeførere og hunder var selvsagt også med hele tiden. Det ble skutt tre fasaner, en due, en del harer. Rundt en liten dam på Golfbanen !! ble det skutt flere ender. Dette var spennende å få være med på. Hele denne måten å jakte på var helt anderledes enn jeg er vant til ifra Norge. På rype- og skogsfugljakt går vi helst alene, eller toppen to stykker sammen. Iallefall om man går med hund. Jeg var derfor litt engstelig på forhånd med tanke på med så mange på jakt samtidig med ladd hagle, og lurte på hvordan man løste dette. Våpensikkerheten synes jeg var vel ivaretatt, så jeg ble beroliget.

Kurset sluttet i firetiden. Hele tiden hadde det vært et nydelig høstsvær, klarvær og koldt, men kl. 16.00 begynte det å snø. Merkelig, før kurset høljet det og da kurset var over begynte det å snø. Turid var litt betenkt da vi begynte å kjøre mot Kastrup, men hun greide dette like bra. Hun fikk litt plunder med å få hagelen ut av Danmark. Det var kommet nye regler. Heldigvis hadde vi veldig god tid, så det gikk bra. Turid kan nå alt om dette, så henne kan dere få råd av skulle dere jakte utenfor Norges grenser. Ikke må man ha skudd i kofferten heller.

Jeg kan anbefale jakt i Danmark. Det var spennende og helt annerledes enn det jeg er vant med. Jeg er vant med stående fuglehund, som står til jeg kommer frem slik at jeg har tid til å forberede meg på skuddet. Dessuten går jeg helst alene. Av til har jeg jaktet sammen med min mann eller sønn, eller en venninne. Vi er aldri mere enn to. Her var vi jo sikkert over 20 stykker, medregnet hundeførerne, og i med at viltet ble støkkt frem, må man skyte hurtig. Takk for at jeg fikk være med på dette jaktkurset i Danmark. Det ble en opplevelse for livet, både kurset og møtet med alle de hyggelige deltagerne.

Hilsen Siri Torpe i Bergen